

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Lyset og Livet er Tvillinger bolde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Lyset og Livet er Tvillinger bolde", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 313. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid104918/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

3 Saa hver Herrens Dag paa Jord;
Naar Basunen lyder,
Findes og i Kirken Spor
Af dens Vække-Dyder:
Dødnings fra Hjerle-Grav,
Reist ved Troens Kiep og Stav,
Fjedres brat paa Tunger røde,
Flyve Herren glad imøde,
Smelte Sky til Tone-Hav!

No. 139.

- 1 *Lyset og Livet* er Tvillinger bolde,
Døden alene kan skille dem ad
Lyset fra Oven og Livet i Trolde
Kun til hinanden bær dødeligt Had,
For de tilhøre to fiendtlige Riger,
Som i al Evighed Ingen forliger,
Himmel og Helved, og Sandhed og Løgn!
- 2 *Lyset og Livet*, som de er tilskue,
Mødes hver Morgen, naar Solen opstaaer,
Yndigst, naar høit under Himmelens Bue
Lærken sig svinger og Trillerne slaaer;
Rigtig herveden, som *Glandsen* og *Varmen*,
Mødes de dog kun i Menneske-Barmen,
Og paa de glødende Tunger i Mund!
- 3 *Lyset og Livet*, som trøste i Vaanden,
Det er Guds Naades det levende Ord,
Det er guddommelig *Sønnen* og *Aanden*,
Hjerternes Midler og Trøster paa Jord,
Og hvad end Døden adskiller herveden,
De kun adskildtes *Lang-Fredag* forleden,
Kun da den Eenhaarne opgav sin Aand!

- 4 *Lyset og Livet* i Frelserens Kirke,
Som de gjør Eet i Guds mundtlige Ord,
Tidlig opstod, for end sildig at virke,
Og med de glødende Tunger nedfoer!
Begge forener, som Glandsen og Varmen,
Faderens Aand nu i Menneske-Barmen,
Og paa de glødende Tunger i Mund!
- 5 *Lyset og Livet*, hvor Tungerne gløde,
Fødsels-Dag holde hver Uge paa Jord,
Søndag det var, de opstod fra de Døde,
Søndag det var, de med Aanden nedfoer,
Søndag det var, da de sammen paa Jorden
Vandred fra Østen i Vest og til Norden,
Lys-Dag og Liv-Dag er Ingen som Den!
- 6 *Lyset og Livet*, som Pennen og Munden,
Tit vel adskilles paa Jorderig end,
Men kun hvor Døden regierer i Grunden,
Trofaste Venner adskiller kun Den,
Ellers fuldkonstig, til Kirke-Bedriften,
Aanden som Eet bruger Røsten og Skriften,
Bringer saa Livet for Lyset i Daad!
- 7 *Lyset og Livet*, i Frelserens Kirke,
Mødes hver Søndag, som Tale og Sang!
Saa skal i Aanden med Præst sammenvirke
Menighed frit, uden Knur eller Tvang:
Lyset skal tale, med Livet for Øie,
Livet i Sangen skal Lyset ophøie;
Begge skal ære den levende Gud!
- 8 *Lyset og Livet*, i Dagene søgne,
Synes adskildte, men er det dog ei,
Læse og skrive med Livet for Øine,
Det lære Præster paa Bibelens Vei;

Vandre i Lyset, og lysende virke,
Det lære Alle i Frelserens Kirke,
Kiærligheds Aand er de Levendes Lys!

- 9 *Lyset og Livet* vi glade velsigne,
Ydmyg tilbede *Guds Søn* og *Guds Aand*,
Som os vil lære *Gud-Fader* at ligne,
Knytte til *Ham* med *Fuldkommenheds Baand*,
Lære med *Kys* og *Formaninger milde*,
Hvad der er *Glandsens* og *Kræfternes Kilde*:
Evigheds-Lyset i *Kiærligheds Dyb!*

No. 140.

- 1 Soel gaar ned i *Vester-Hav*,
Kæmpende med *Døden*,
Staaer dog op foruden *Stav*,
Stærk i *Morgen-Røden*,
Som en *Brudgom* glad og varm,
Som en *Helt* med *Kæmpe-Arm*,
Straalekrandst med *Hevn* i *Hu*,
Dødens Skræk og *Mørkets Gru!*
- 2 *Verdens Lys*, vor *Frelsermand*,
Lukked *Sole-Øiet*,
Ødelagde *Dødens Land*,
Sidder, høit ophøiet,
Over alle *Sole* nu,
Dødens Skræk og *Mørkets Gru*,
Livets Fyrste, *Lysets Væld*,
Himlens Fryd og *Jordens Held!*
- 3 *Livets Ord* om *Lysets Drot*,
Herren selv i *Aanden*,
Som i *Kirken* har sit *Slot*,